

*„A könyveknek is megvan a maguk sorsa... ” - tartja a mon-
dás. Ez valóban így van és érvényes a mi esetünkben is. Azt
ugyan egyelőre még nem tudhatjuk, hogy ennek a könyvnek
mi lesz a sorsa, viszont pontosan ismerjük az eddigi történetét.
Márpedig a sorshoz ez is hozzátartozik.*

*Számunkra (és gondoljuk, rajtunk kívül még sokaknak) örö-
met jelent az, hogy végre annyi várakozás, küzdelem után,
ha lassan, de körvonalazódnak Magyarországon is a terápiás
(más szóhasználat: speciális, gyógy stb.) lovagoltatás tény-
leges lehetőségei. Igaz, hogy ez, és mellette még más, az értel-
mileg középfokban sérült gyerekek és fiatalok fejlesztését célzó
tevékenységek (újászat, kerékpározás, úszás stb.) a kezdeti lé-
péseknél tartanak.*

*Az egyik legfőbb és általánosan jelentkező gond, hogy nincs,
vagy alig található elérhető és alkalmazható útmutatás, forrás.
Ez szinte teljességgel érvényes a hazai irodalomra, de a kü-
lönböző utakon elért, megszerzett külföldi szakanyagokra is.
Ráadásul az utóbbiak megbízhatósága több okból kétséges,
mivel sokszor eltérő szakmai nomenklaturát használnak és
más feltételrendszer keretei között végzik munkájukat.*

*A fentiek ismerete mellett vállalta munkacsoportunk, hogy
eddigi tapasztalatait összegezve és a rendelkezésre álló lehetőségeket felhasználva elkészíti ezt a könyvet. A cél mindenképpen az volt, hogy végre jelenjen meg egy hazai kiadvány (bár hasonló témájú külföldi magyar kiadásáról sincs tudomásunk!) a terápiás célú lovaglással kapcsolatban.*

*Így tehát, bármennyire hihetetlen, de mindazok, akik ezt a
könyvet kézbeveszik a terápiás lovagoltatás és újászat legelső
magyar szakirodalmát olvashatják.*

Budapest, 1995. április 10.

A „Daniló” Se. Munkacsoportja